

Zasady podziału wynagrodzenia za ratownictwo morskie między armatora i załogę zostały określone w kodeksie morskim, przy czym można zauważyć, że są one bardziej szczegółowe niż w kodeksie z 1961 r., bowiem § 3 art. 244 mówi o uwzględnieniu osobistego wkładu członków załogi, sporządzeniu przez armatora projektu planu podziału i udziale kapitana (nie powinien być mniejszy niż 30%). Stwarza to dodatkowy argument dla poparcia tezy, iż omawiane tu roszczenia członków załogi nie są roszczeniami wynikającymi ze stosunku pracy.

Podsumowując należy uznać, iż uregulowanie w kodeksie morskim z 2001 r. sprawy podziału wynagrodzenia za ratownictwo morskie między armatora i członków załogi nasuwa szereg wątpliwości. Trwające obecnie prace Komisji Kodyfikacyjnej nad projektem nowego kodeksu morskiego stwarzają znakomitą okazję, aby te wątpliwości wyjaśnić.

Wojciech Adamczak

DIVISION OF THE REMUNERATION FOR RESCUE AT SEA BETWEEN THE SHIP OWNER AND THE SHIP'S CREW

The issue of the division of remuneration for maritime salvage between the ship owner and the ship's crew caused difficulties even in the light of the provisions of the Maritime Code of 1961. The doubts remain valid after the entry into force of the new Maritime Code of 2001, as well as new problems have arisen since then. For example, the nature of the legal claims of the crew to take part in the division of the remuneration for maritime salvage is still unclear. Under the previous legislation many issues were explained in the Regulation of the Minister of Shipping of 1964, which was issued under the Code of 1961. The new Maritime Code does not provide for issuing an implementing regulation. This situation puts the crew members who would like to pursue their claims in court in a difficult position. The ongoing works of the Codification Commission on the proposal of a new Maritime Code are a great opportunity for the appropriate regulation of the problems discussed in the article.